

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 51. S. Dominicus Loricatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. obedire, sermoni applaudere, in cunctis
A.C. 1062. assentari. Regibus abjectissime serviunt,
 & sicut patrimonia sua & opes proprias
 profundunt, ut Ecclesiæ divitias acqui-
 rant, ita dominandi cupiditas mancipia
 efficit. Profecto nimium caro Dignitates
 Ecclesiasticas emunt, qui eas post longam
 servitutem acquirunt, & parasitorum Sy-
 cophantarumque more vivunt, ut Episco-
 patum consequantur. Qui hac ratione
 Episcopatu potiti sunt, Bona Ecclesiæ
 postea prodigunt, ut sibi amicos concilient,
 sibi que devinciant illos Fideles, a quibus
 libere eligi debuissent. Sic autem Simo-
 niæ rei fiunt, etiamsi prius Simoniaci non
 fuissent, dant enim aliquid, ut quiete
 Episcopatum tenere sinantur, & parum
 interest, an pro munere Ecclesiastico vel
 ante vel post consecrationem quidquam
 detur.

§. LI.

S. Dominicus Loricatus.

vit. S. Dom. Anno millesimo sexagesimo secundo Pe-
Sæc. 6. Ben. trus Damiani amisit amicum clarissi-
p. 143. mum, cujus historiam prodigiis plenam
 ad nos transmissit, Dominicum, cogno-
 mento Loricatum, quod Loricam fer-
 ream poenitiæ studio semper gereret.
 Cum Clericus esset, ejus parentes pel-
 lem hirci Episcopo obtulerunt, ut eum
 Presbyterum ordinaret. Quæ culpa
 con-

conversionis ipsius occasio extitit, usque ^{Sæculum XI.}
 adeo enim exhorruit, ut relicto sæculo ^{A.C.1062.}
 monachorum, & deinde cum Petro Da-
 miani Anachoretarum institutum in loco
 quodam Umbriæ, qui *Luceoli** diceba-
 tur, arripuerit, sub Magisterio Viri San-
 cti, Joannis de Monte Feretri. Quia
 vero Simoniacæ ordinatus fuerat, donec
 vixit, Sacrosancti Altaris usurpare Mini-
 sterium non præsumpsit. Virgo usque
 ad obitum fuit Dominicus, corporis ma-
 cerandi tam studiosus, ut nemo unquam
 magis.

Eremitæ Luceolenses in decem &
 octo Cellulis habitabant, & hac lege
 vivebant: nunquam bibebant vinum,
 nunquam adipe alimenta condiebant,
 solum in die Dominica & Feria quinta
 coctum pulmentum sumebant, quinque
 per hebdomadam diebus in pane & aqua
 jejunium celebrabant, semper orationi,
 aut manuum operi vacabant. Unicum
 habebant sagmarium vel asellum, quem
 cellerarius annona onustum agebat. Si-
 lentium tota hebdomada servabatur, nisi
 quod in Dominica post Vesperam usque
 ad Completorium loquendi libertas ef-
 fet. Nudis præterea pedibus & cruri-
 bus jugiter in cellulis morabantur. Ce-
 terum Dominicus, consentiente Priore,
 se totum Petri Damiani curæ commisit,
 & in cellula ipsius cellulæ proxima, quip-
 pe

Sæculum XI. pe sola Ecclesia media dividebantur, per
A.C. 1062. manebat. Longo annorum spatio ferrea
 ad carnem lorica præcinctus, eam tunc
 solum deponebat, quando flagellorum
 ictibus corpus castigabat. Vix autem dies
 ulla præteribat, quin duo Psalteria modu-
 lando utraque manu scopis armata nu-
 dum corpus tunderet, & hoc remissione
 quidem tempore, nam in Quadragesima,
 sive cum pro alio pœnitentiam imple-
 ret, per dies singulos, ut minus tria Psalteria
 meditans & se ipsum verberans persolve-
 bat. Sæpe duo Psalteria continuo, sem-
 per stans, nunquam sedens & a verbera-
 tione nunquam cessans, recitabat.

Petro Damiani aliquando inquirenti
 an lorica gravatus genuflectere posset,
 respondit: *Quando bona utor valetudine,
 per omnes totius Psalterii quindenos Psal-
 mos centies (id est per totum Psalterium
 millies) genuflectere consuevi.* Quadam
 die post vesperam cellulam Petri ingres-
 sus, cum totus ejus vultus vibicibus li-
 veret, *Magister, inquit, bodie feci, quod
 hætenus me fecisse non memini. Octo
 nempe Psalteria inter diem ac noctem mo-
 dulatus explevi.* Verum ut Psalterium
 citius absolveret, ut ipse asseruit, non to-
 tos Psalmos pronunciabat, sed satis ipsi
 erat, verborum sensum mente percurre-
 re, atque ad id ipsum, aiebat, majore
 animi attentione opus erat.

Aliquan-

Aliquando a Magistro suo remotus Sæculum XI.
A.C.1062.
habitavit Dominicus, a quo deinde in-
terrogatus, quibus tunc se vitæ legibus
regeret, respondit, se more hominis car-
nalis vivere, seque Feriis quintis & Do-
minicis diebus a solito abstinentiæ rigo-
re aliquid relaxare. Statimque Petrus:
An ovis vesceris vel caseo? illoque ne-
gante, rursus: *an piscibus vel pomis?*
& respondit: *hæc ægrotantibus relinquo.*
Tandem post longum examen nihil aliud
exploratum, quam quod, Italorum mo-
re, præter panem fœniculo libenter ve-
sceretur.

Cum comperisset Dominicus, Petrum
Damianum literis adnotasse, quod una
die novem Psalteria inter continuos vir- Frequens
flagellatio.
garum ictus recitasset, expavit, atque an
id posset iterum experiri statuit. Quar-
ta igitur Feria vestibus se exuit, & ar-
mata scopis utraque manu, totam no-
ctem vigil, psallere ac se verberare non
destitit, atque ita altera die completis
duodecim Psalteriis partem decimi tertii
usque ad Psalmum, *Beati quorum*, absol-
verat. Dominici exemplo corpus flagel-
lis castigandi consuetudo in illa regione
ita inolevit, ut non modo viri, sed & no-
biles mulieres se ipsas zelosissime cade-
rent. Legit aliquando, quod si quis
duodecim in illo Scripto notatos Psalmos
vicies quater erectis in modum Crucis

Hist. Eccles. Tom. XIV. A a a ma-

Sæculum XI. manibus caneret, pro uno anno pœnitentiam Ecclesiasticam compensare posset; protinus Dominicus, id quod legebat faciendum arripuit, & duodecim illos Psalmos extensis, ut dictum est, brachiis vices quater non interrupte quotidie decantavit. Ceterum recitato Psalterio centum quinquaginta Psalmorum non fatigatus addebat etiam Cantica, Hymnos, Symbolum S. Athanasii, & Litanias, quæ hodieque in fine antiquorum Psalteriorum adnexa visuntur.

Aliquot ante obitum annis aliquando expertus, quod corrigiarum scuticæ virgarum scopis duriores essent, his se verberare adfuevit; hujusmodi itaque flagellum, quando foras egrediebatur, portabat in sinu, ut ubicunque eum jacere contingeret, verberibus se posset afficere. Cum vero deesset occasio loci, in quo totum se posset exuere, per crura saltem & femora, per caput atque cervicem se se non cessabat affligere. Nam quamvis nudis incederet pedibus, vestes tamen ejus ad tibias vix medias descendebant, cum alii Eremiticæ, ut a frigore pedes communirent, vestimentis usque ad pavementum defluentibus uterentur. Exesis autem jejuniis membris, & hamatæ lorice mole detritis Æthiopiam nigredinem contraxisse videbatur. Circulis quoque ferreis quatuor, nam

Vita S. Dominici.

due.